

ČITANJA: Post 18,1-15; Otpj. pj.: Lk 1,46-50.53-55; Mt 8,5-17

NAVJEŠTAJ SVETOG EVANĐELJA (Mt 8, 5-17)

Čitanje svetog Evanđelja po Mateju

U ono vrijeme: Kad Isus uđe u Kafarnaum, pristupi mu satnik pa ga zamoli: »Gospodine, sluga mi leži kod kuće uzet, u strašnim mukama.« Kaže mu: »Ja ću doći izliječiti ga.« Odgovori satnik: »Gospodine, nisam dostojan da uđeš pod krov moj, nego samo reci riječ i izliječen će biti sluga moj. Ta i ja, premda sam čovjek pod vlašću, imam pod sobom vojnike pa rekнем jednomu: 'Idi!' — i ode, drugomu: 'Dođi!' — i dođe, a služi svomu: 'Učini to' — i učini.«

Čuvši to, zadivi se Isus i reče onima koji su išli za njim: »Zaista, kažem vam, ni u koga u Izraelu ne nađoh tolike vjere. A kažem vam: Mnogi će s istoka i zapada doći i sjesti za stol s Abrahamom, Izakom i Jakovom u kraljevstvu nebeskom, a sinovi će kraljevstva biti izbačeni van u tamu. Ondje će biti plač i škrgut zubi.«

I reče Isus satniku: »Idi, neka ti bude kako si vjerovao!« I ozdravi sluga u taj čas.

Ušavši u kuću Petrovu, Isus ugleda njegovu punicu koja ležala je u ognjici. Dotače joj se ruke i pusti je ognjica. Ona ustade i posluživala ga.

A uvečer mu donijese mnoge opsjednute. On izagna duhove riječju i sve bolesnike ozdravi — da se ispuni što je rečeno po Izaiji proroku: On slabosti naše uze i boli ponese.

Riječ Gospodnja.

PRIGODNA PROPOVIJED

Svećenik – zagovornik u našim potrebama

Isus je za svoga javnog djelovanja bio neprestance na putu. Obilazio je gradove i sela, naučavao narod, liječio bolesnike u njemu i izgonio zloduhe.

Tako nam i današnje Evanđelje donosi pregled jednog Isusovog „radnog dana“ u Kafarnaumu. Čim je ušao u grad, dolazi pred njega stranac, satnik, član omraženog okupatorskog rimskog naroda. I sada bi očekivali da se Isus prema njemu ponaša kao i svaki židov, sa prezirom i odbacivanjem, ali Isus ovdje pokazuje Božju pedagogiju ponašanja. To nije pedagogija; odbacivanja, prezira i podjela, već pedagogija prihvatanja u bezuvjetnoj ljubavi. Isus nam tako pokazuje da Bog nikada ne dijeli ljude, već da želi sve ljude sakupiti u jedan narod, u jednu veliku Božju obitelj, jer on je Nebeski Otac svakog čovjeka.

Kako je Isus lice našeg nebeskog Oca, on satniku pristupa Očinskim srcem punim ljubavi i po njegovoj velikoj vjeri, uslišava njegovu molbu i ozdravlja mu slugu.

Tako nas Isus poučava da nijedan čovjek nije naš neprijatelj kojeg moramo pokoriti, odbaciti ili uništiti, već da je svaki čovjek, bez obzira na dob, spol, vjeru ili naciju, dijete Božje, moj brat i sestra.

A gdje mi sebe pronalazimo u ovoj zgodi? Vjerujem da najviše u osobi samog satnika. Zar nismo i mi neprestance u raznim potrebama? Zar nismo i mi oni koji danonoćno dolazimo pred Isusa sa svojim molbama da nam pomogne, da nas usliši, da nas spasi od tolikih zemaljskih nevolja?

I mi u svojim nemoćima, često bez snage, poput uzetog čovjeka, čekamo pomoć, očekujemo riječ koja će nas ohrabriti, podići i ozdraviti nas.

A jedino Isus ima te riječi koje u sebi nose nadu, jakost i ozdravljenje, jer on je sama utjelovljena Božja Riječ. Ali on želi da svi mi budemo služitelji i nositelji te riječi jedni drugima. Svatko od nas ima tu moć da Božju riječ donese potrebnima, da bude nositelj vjere, nade i ljubavi. Da jedni drugima budemo zagovornici kod Boga u svim našim potrebama, poput ovog rimskog satnika. To je naše kršćansko poslanje.

Svi smo na to pozvani, a osobito svećenici, redovnici i redovnice.

Svećenici, osobito župnici, u svome poslanju imaju veliku zagovorničku službu pred licem Božjim. Oni su osobe molitve, koji danomice pred Boga stavljaju molitve za župljane i za sve ljude ovoga svijeta. Zato svaki župnik nedjeljom i blagdanom slavi svetu misu za svoje župljane i njihove potrebe u župnim misama ili misama „pro populo“. U molitvi časoslova, preko njih moli cijela Crkva, i zato svećenik ima povlaštenu ulogu da po svojim molitvama stavlja pred Boga sve nemoći, brige i tjeskobe Božje djece. Svećenik u svetoj misi prinosi Bogu Isusovu žrtvu za naše duhovne i materijalne potrebe. Svećenik je zato poput osobe satnika iz današnjeg Evanđelja, koji za nas - nemoćne slugе i službenice, Boga moli i pred njim nas zagovara i brani.

Draga braćo i sestre. Svećenički život je molitva. Cijeli njegov život je prožet molitvom, i zato svaki vjernik treba sa povjerenjem pristupiti svećeniku u svojim duhovnim potrebama, jer on je riznica spasiteljske Isusove riječi koja nas podiže i jača, ali on je i naš zagovornik. Ali mi nikada ne smijemo zaboraviti da Isus ponekad na naše molitve kaže i „ne“, a što ne znači da su naše i svećenikove molitve bezuspješne. U svim našim molitvama, stav našega srca uvijek mora biti molitva: „Neka bude volja tvoja, Bože moj“.

Molimo danas da svećenici, redovnici i redovnice, budu ljudi molitve i naši zagovornici pred Bogom. Moramo zato moliti za nova duhovna zvanja, za nove i mnogobrojne zagovornike.

A mi, svi zajedno, budimo čvrsti i postojani u vjeri te poslušni slušatelji, nositelji, a osobito vršitelji Božje riječi da u svojim molitvama budemo uslišani od Oca našeg nebeskog. Amen

MOLITVA VJERNIKA

Bogu, Nebeskom Ocu svakog čovjeka, uputimo svoje molitve sa čvrstom vjerom da ćemo biti uslišani.

1. Za Crkvu, da u svim narodima svijeta bude predvodnica u stvaranju kulture pomirenja i zajedništva. Molimo te
2. Za papu Franju, da u svojim molitvama bude uslišan. Molimo te
3. Za svećenike, redovnike i redovnice, da njihov život bude neprestana molitva za druge. Molimo te
4. Za sjemeništare, bogoslove i za sve pripravnike za sveta duhovna zvanja, da im molitva postane kruh svagdašnji po kojoj će posvećivati svoje duše. Molimo te
5. Za sve mladiće i djevojke, da kroz molitvu otkriju svoj životni poziv. Molimo te
6. Za nova duhovna zvanja, da ti Gospodine povećaš u Crkvi broj onih koji će nas pred tvojim licem zagovarati u našim potrebama. Molimo te
7. Da sve one koji su se tebi Gospodine u molitvama utjecali za zemaljskog života, sada pridružiš našim svetim zagovornicima u nebu. Molimo te

Bože svake utjehe, neka pred tvoje lice dođu naše izrečene prošnje, a neka na nas siđe tvoje milosrđe, po Kristu našem Gospodinu. Amen

MOLTVA ZA DUHOVNA ZVANJA (na kraju mise)

Gospodine Isuse Kriste,
Ti si Put, Istina i Život,
pozovi u svoju službu mladiće i djevojke
koji te traže i pitaju: „Učitelju, gdje stanuješ?“
Objavi im svoju volju i podaj hrabrosti da se odazovu Tvome pozivu.
Pošalji, Gospodine, svojoj Crkvi novih radnika koji će svojom vjernošću,
molitvom, svetošću i jakošću obnoviti lice zemlje.
Utvrdi u vjeri, nadi i ljubavi sve one koji se već odazvaše Tvome pozivu.
Neka nas sve prosvjetljuje,
jača i upravlja Tvoj Duh,
da budemo sol zemlje i svjetlo svijeta.
Amen

Na te nakane molimo: Oče naš, Zdravo Marijo, Slava Ocu

(po vlastitom izboru, mogu se moliti i neke druge molitve, prigodne litanije ili zapjevati koja
prigodna pjesma)